

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/13/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201835
Dátum vydania rozhodnutia:	01.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201835.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci navrhovateľky: Z. S. K., bytom X. č. XXX, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, kancelária Hlohovec, so sídlom M. R. Štefánika 1, Hlohovec, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu sp.zn. 7650/2013, Ev.č. KaHC-41439/7650/2013-41676/2013 zo dňa 13. septembra 2013, konajúc o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sp/78/2013-32 zo dňa 11. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sp/78/2013-32 zo dňa 11. decembra 2014 m e n í tak, že rozhodnutie odporcu sp.zn. 7650/2013, Ev.č. KaHC-41439/7650/2013-41676/2013 zo dňa 13. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporcu č. 7650/2013, Ev.č. KaHC-41439/7650/2013-41676/2013 zo dňa 13. septembra 2013 a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie a navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Napadnutým rozhodnutím odporca navrhovateľke nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci s poukazom na § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“). Odporca tak rozhodol z dôvodu, že nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľka nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že odporca v danom prípade prekročil rozsah svojej právomoci, keď akoby v postavení všeobecného súdu vyhodnocoval listinné dôkazy predložené žiadateľkou a rozhodol o zrejmej bezúspešnosti budúceho sporu. Podľa názoru krajského súdu odporca ako príslušný správny orgán, ktorý rozhoduje o nároku žiadateľky o poskytnutie právnej pomoci nedisponuje takým vybavením ani v zákone upraveným postupom, aby mohol vykonávať rozsiahle dokazovanie na preukázanie často aj spornej otázky úspešnosti a neúspešnosti budúceho sporu. Z postupu odporcu sa javí, ako keby zastával názor, že priznanie nároku na právnu pomoc prichádza do úvahy len v prípade preukázania skutočnosti, že žiadateľka bude s budúcim sporom úspešná. Táto podmienka však zo zákona o poskytnutí právnej služby č. 327/2005 Z.z. nevyplýva. Rozhodovaním odporcu nemôže ísť o prejudikovanie práva pri posudzovaní určitého sporu. Preto krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, zistenia skutkového stavu, z ktorého rozhodnutie odporcu vychádza je v rozpore s obsahom spisu, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a rozhodnutie je aj nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Uviedol, že v novom konaní bude potrebné opätovne posúdiť žiadosť navrhovateľky o poskytnutie právnej pomoci.

II.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie v lehote ustanovenej zákonom. Odporca má za to, že výrok napadnutého rozsudku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že odporcovi bola zákonom č. 327/2005 Z.z. osobami v materiálnej núdzi zverená právomoc rozhodovať o priznávaní, resp. nepriznávaní nároku na poskytovanie právnej pomoci a to podľa toho, či osoba, ktorá žiada o poskytnutie právnej pomoci spĺňa zákonom stanovené podmienky, ku ktorým podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. patrí aj podmienka, podľa ktorej spor v ktorom osoba žiada o poskytnutie právnej pomoci nie je zrejme bezúspešný. Pri skúmaní zrejmej bezúspešnosti má odporca podľa ustanovenia § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. prihliadať najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. Poukázal, že je pravdou, že odporca síce nemôže skúmať otázku, či bude žiadateľ v konaní určite úspešný, no odporca musí v konaní o nároku na poskytovanie právnej pomoci skúmať to, či žiadateľ sa na odporcu neobrátil so sporom, ktorý nie je zrejme bezúspešný a za tým účelom prihliadať na skutočnosti uvedené v § 8 zákona č. 327/2005 Z.z.

V tomto prípade odporca skúmal, či je navrhovateľka schopná označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Navrhovateľka síce tvrdila, že v obci Krajné je zavedený množstvový zber komunálneho odpadu, avšak žiadateľka počas konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci neprekročila a ani neoznačila žiaden dokument, z ktorého by táto skutočnosť vyplývala. Žiadateľka teda v konaní o nároku niečo tvrdila, ale na preukázanie svojich tvrdení žiaden dôkaz neoznačila. Navrhovateľka sa neustále odvolávala na VZN Obce Krajné č. 4/2010, ktoré však v posudzovanom období nebolo v platnosti a nebolo účinné. Tým pádom toto VZN nemohlo byť dôkazom, ktoré by preukazovalo ňou uvádzané skutočnosti.

Je názoru, že odporca nemohol prekročiť rozsah svojej právomoci, keďže oprávnenie skúmať skutočnosť, či žiadateľ je schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, mu vyplýva priamo zo zákona č. 327/2005 Z.z. a navyše ustanovenie § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) umožňuje odporcovi hodnotiť dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Odporca je ďalej názoru, že zrejماً bezúspešnosť sporu je v tomto prípade taká jednoznačná, že je zrejماً už na základe zbežného posúdenia veci, keď navrhovateľka neoznačila žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Rozhodne teda nie je pravdou, že odporca zastáva názor, že priznanie nároku na právnu pomoc prichádza do úvahy len v prípade preukázania skutočnosti, že žiadateľka bude s budúcim sporom úspešná.

Odporca ďalej uvádza, že ako štátna rozpočtová organizácia pri hospodárení s finančnými prostriedkami sa riadi s rozpočtovými pravidlami a preto musí prihliadať aj na hospodárnosť a účelovosť použitia

finančných prostriedkov. V prípade, ak by mal odporca, napriek tomu, že zrejma bezúspešnosť sporu je v tomto prípade taká jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci, priznať nárok na poskytovanie právnej pomoci, je zrejme, že štátne prostriedky vynaložené na právneho zástupcu navrhovateľky by neboli vynaložené hospodárne a účelovo.

Odporca je ďalej názoru, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Má za to, že skutkový stav, z ktorého pri vydávaní rozhodnutia vychádzal, je plne v súlade s obsahom administratívneho spisu. Poukázal, že odporca bol povinný posúdiť, či navrhovateľka je schopná označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení za účelom zistenia, či spor v ktorom žiada o poskytnutie právnej pomoci nie je zrejme bezúspešný. Odporca má za to, že pri skúmaní zrejmej bezúspešnosti konal plne v súlade so zákonom č. 327/2005 Z.z. a správnym poriadkom a za tým účelom aj riadne a dostatočne zistil skutkový stav veci. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutie odporcu potvrdí.

III.

Navrhovateľka využila svoje právo, k odvolaniu odporcu sa písomne vyjadriť. Uviedla, že problematiku, s ktorou sa obrátila na odporcu dostatočne popísala nielen v prílohe k tlačivu žiadosti o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 08.09.2013, ale i v odvolaní proti rozhodnutiu zo dňa 01.10.2013. Je názoru, že uviedla dostatok dôkazov preukazujúcich jej tvrdenie, avšak za predpokladu, že danú problematiku je nielen potrebné dostatočne naštudovať, ale zistiť aj skutočnú realizáciu zberu komunálneho odpadu v Obci Krajné napr. informovaním sa u obyvateľov obce, či nastala zmena v spôsobe realizácie zberu odpadu a platieb v súvislosti so zmenou VZN č. 4/2010 na VZN č. 3/2011.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že navrhovateľka dňa 10.09.2013 (doručené elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu, resp. 12.09.2013 (doručenie prostredníctvom pošty) podala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia Obce Krajné a Finančného riaditeľstva SR. Keďže žiadosť o poskytnutie právnej pomoci obsahovala i žiadosť o predbežné poskytnutie právnej pomoci, Centrum rozhodnutím zo dňa 13.09.2013, Ev.č.: KaHC-41439/7650/2013-41596/2013 rozhodla o predbežnom nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci. Na preukázanie skutkového stavu a opodstatnenosti nároku navrhovateľka Centru predložila kópie nasledujúcich dokladov: Rozhodnutie Obce Krajné č. 1301196121 zo dňa 12.03.2013 (ďalej len „rozhodnutie obce“) spolu s obálkou, v ktorej bolo napadnuté rozhodnutie navrhovateľke dňa 10.04.2013 doručené. Odvolanie navrhovateľky proti napádanému rozhodnutiu zo dňa 25.04.2013, doručené Obci Krajné 25.04.2013, rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR zo dňa 12.07.2013, č. 1100306/1/332157/2013/5193-r (ďalej len „rozhodnutie odvolacieho orgánu“) spolu s obálkou, v ktorej bolo rozhodnutie odvolacieho orgánu navrhovateľke dňa 25.07.2013 doručené; podanie navrhovateľky označené ako žiadosť o poskytnutie právnej pomoci - príloha k tlačivu zo dňa 08.09.2013.

Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že Obec Krajné rozhodnutím zo dňa 12.03.2013 navrhovateľke vyrubila miestny poplatok za komunálny odpad a drobné stavebné odpady vo výške 65,- € za päť osôb s trvalým pobytom na území obce. Toto rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené dňa 10.04.2013. Podaním zo dňa 25.04.2013, doručeným Obci Krajné toho istého dňa sa navrhovateľka proti napadnutému rozhodnutiu odvolala, čo zdôvodnila tým, že rodina žiadateľky v rámci systému zvozu komunálneho odpadu v Obci Krajné využíva množstvový zber. Z toho dôvodu, navrhovateľka rozhodnutie obce považuje za nezákonné. Navrhovateľka tiež v odvolaní uviedla, že v roku 2012 jej rodina na území Obce Krajné vyprodukovala 47 kg nevytriediteľného zvyškového (zmesového) komunálneho odpadu, ktorý bol zneškodnený systémom odpadového hospodárstva Obce Krajné. V odvolaní navrhovateľka tiež poukázala na snahu jej rodiny znížiť množstvo vyprodukovaného odpadu v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Odvolací orgán rozhodnutím zo dňa 12.07.2013 potvrdil rozhodnutie Obce Krajné zo dňa 12.03.2013 v podstate s odôvodnením, že na území Obce Krajné množstvový zber komunálneho odpadu a drobných stavebných odpadov nie je zavedený, preto ani navrhovateľka nemôže takýto spôsob zberu využívať. Následné určenie poplatku za komunálny odpad považoval odvolací orgán za správne, pričom poukázal na to, že obec sadzbu miestneho poplatku určila v súlade s ustanovením § 78 ods. 1 písm. b/ zákona č. 582/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Keďže podľa tvrdenia navrhovateľky je rozhodnutie odvolacieho orgánu nezákonné, pretože je v rozpore so zákonom o odpadoch, so zákonom č. 582/2004 Z.z. a Ústavou Slovenskej republiky, navrhovateľka požiadala Centrum o právnu pomoc vo veci podania žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odvolacieho orgánu. V čom vidí navrhovateľka nezákonnosť rozhodnutia odvolacieho orgánu podrobne rozpísala v liste zo dňa 08.09.2013, kde predovšetkým poukázala na to, že je potrebné brať do úvahy nielen to, ako a koľko za zber odpadu platí, ale aj ako sa prakticky uskutočňuje zber odpadu.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy O.s.p. je posudzovať, či správny orgán, ktorý je vecne príslušný na konanie, si zadováži dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav veci, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu, ktorý predchádza vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj

procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z ustanovenia § 1 zákona 327/2005 Z.z. vyplýva účel zákona a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere znáša náklady na poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude táto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právne úpravy. Jednou z týchto podmienok je skutočnosť, či nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z.).

Samozrejme ani podľa názoru najvyššieho súdu, nie je úlohou správneho orgánu prejednávať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z.z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u navrhovateľa o zneužitie práva, alebo či už zo skutkových tvrdení navrhovateľa - žiadateľa, bez potreby vykonávať dokazovanie, nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napr. prišlo k zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať situáciu, keď navrhovateľ - žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

Ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, ktoré musí odporca pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, podľa názoru odvolacieho súdu má Centrum prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii odporcu a závisí od okolností konkrétneho prípadu.

K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu Centrom právnej pomoci zaujal názor aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí č.k. II. ÚS 253/2013-24 z 25.04.2013, v ktorom konštatoval, že „posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z.z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo základných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení tohto osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci, ak ide o osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z. osobám v materiálnej núdzi.“

Z vyššie uvedeného vyplýva právomoc odporcu pri analyzovaní splnenia podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. a to predbežne, ako jednu zo zákonných podmienok skúmať aj zrejmu bezúspešnosť sporu, v rámci ktorého žiadateľ právnú pomoc žiada.

Najvyšší súd je tiež názoru, že na poskytnutie právnej pomoci musí navrhovateľka splniť aj ďalšiu zákonnú podmienku podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. a to podmienku minimálnej hodnoty sporu a žalovaná suma musí byť vyššia ako suma minimálnej mzdy. Pokiaľ je osobou v materiálnej núdzi, má právo na bezplatnú právnú pomoc, pričom však treba zdôrazniť, že stav materiálnej núdze nie je jedinou podmienkou na poskytnutie právnej pomoci, keďže na to, aby bol nárok navrhovateľke priznaný, je potrebné kumulatívne splniť aj podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu a tiež podmienku minimálnej hodnoty sporu, ktorá v danom prípade splnená nebola.

Účelom zákonodarcu právnou úpravou v zákone č. 327/2005 Z.z. bolo vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým

osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, ako aj prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Z obsahu napadnutého rozhodnutia pre najvyšší súd vyplýva, že dôvodom vydania napadnutého rozhodnutia mala byť skutočnosť, že na základe priložených listinných dokladov mal mať odporca za preukázané, že navrhovateľka ako žiadateľka nespĺnila podmienku ustanovenú v právnej norme § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z., v zmysle ktorej nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu.

Odporca v predmetnej veci v odôvodnení rozhodnutia posudzoval len otázku zrejmej bezúspešnosti sporu, ale podľa názoru odvolacieho súdu mal skúmať aj skutočnosť, že hodnota sporu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy. Vzhľadom k tomu, že z dokladov predložených navrhovateľkou vyplynulo, že suma 65,-€ neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy podľa zákona č. 663/2007 Z. z., ustanovenú nariadením vlády č. 326/2012 Z. z. na rok 2013 vo výške 337,70 €, dospel najvyšší súd k záveru, že navrhovateľku nie je možné považovať za osobu majúcu právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti v zmysle zákona č. 327/2005 Z. z.

Odvolací súd dáva tiež do pozornosti, že odporca ako príslušný správny orgán, za účelom rozhodnutia o nároku fyzickej osoby na poskytnutie právnej pomoci musí skúmať splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v právnej norme § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a teda musí sa zaoberať aj otázkou hodnoty sporu ako jednou zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pretože bez splnenia tejto podmienky, nemožno žiadaný nárok na poskytnutie právnej pomoci priznať, hoci žiadateľ môže ďalšie dve podmienky splniť. Úspešným žiadateľom v konaní o priznanie nároku na právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže splnenie všetkých troch podmienok v zmysle cit. § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.

Nakoľko pre účely určenia hodnoty sporu pri posudzovaní žiadosti navrhovateľky o poskytnutie právnej pomoci, vychádzajúc z ňou predložených dokladov, bola rozhodujúca výška plnenia uloženého navrhovateľke zaplatiť v konaní vedenom Obcou Krajné, v podstate ide o miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na rok 2013 vo výške 65,- €. Odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné ako konštatovať, že právny záver krajského súdu nebol v súlade so zákonom a rozsudok krajského súdu zmenil podľa § 220 O. s. p.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že neúspešnej navrhovateľke ich náhradu nepriznal a odporcovi v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží zo zákona (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p., s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.